C/2024/6557

2024.11.12.

P9_TA(2024)0160

Az afganisztáni elnyomó környezet, beleértve a nyilvános kivégzéseket és a nők elleni erőszakot

Az Európai Parlament 2024. március 14-i állásfoglalása az afganisztáni elnyomó környezetről, többek között a nyilvános kivégzésekről és a nők elleni erőszakról (2024/2617(RSP))

(C/2024/6557)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az Afganisztánról szóló korábbi állásfoglalásaira,

— tekintettel eljárási szabályzata 144. cikkének (5) bekezdésére és 132. cikkének (4) bekezdésére,

A. mivel az ország feletti hatalomátvételük óta a tálibok felszámolták az igazságszolgáltatási rendszert, utasították a bírákat a saría teljes körű végrehajtására, és visszatértek a nyilvános kivégzések és a kegyetlen büntetések, például a korbácsolás és a megkövezés alkalmazásához; mivel azóta öt nyilvános kivégzésre került sor több ezer ember jelenlétében;

B. mivel a tálibok gyakorlatilag kiiktatták a nőket és a lányokat a közéletből; mivel jogaik korlátozása többek között a férfi hozzátartozók nélküli munkavégzéshez, utazáshoz és egészségügyi ellátáshoz való hozzáférésük megakadályozását, a hatodik osztályon túli iskolai oktatásuk tilalmát, a nyilvános helyekhez és a sportoláshoz való hozzáférésük megtagadását, szigorú öltözködési kódex erőszakos érvényesítését, valamint az erőszak áldozatait támogató rendszer felszámolását foglalja magában;

C. mivel növekszik a kisebbségekkel, például a hazarákkal és a tádzsikokkal szembeni elnyomás és megkülönböztetés;

1. mély aggodalmának ad hangot a tálib hatalomátvétel óta Afganisztánban kialakult humanitárius és emberi jogi válság miatt; emlékeztet Afganisztán nemzetközi emberi jogi kötelezettségeire; megismétli az afgán nép, valamint az elmúlt 20 évben elért jogaik és szabadságaik fenntartása melletti szilárd elkötelezettségét;

2. elítéli a saría tálibok által alkalmazott radikális értelmezését és érvényesítését, valamint a nők és lányok közéletből való kiiktatásának kísérletét, ami nemi alapú üldözésnek és nemi apartheidnek minősül; felszólít a nők és lányok közéletben való teljes körű, egyenlő és érdemi részvételének azonnali helyreállítására, különös tekintettel az oktatáshoz és a munkához való hozzáférésükre; elismerését fejezi ki az afganisztáni nők bátorságáért, és szolidaritást vállal velük;

3. felhívja a de facto afgán hatóságokat, hogy nyissák meg újra a nők és lányok elleni erőszak áldozatait segítő országos támogatási rendszert, és biztosítsanak módot a menedékhely, orvosi ellátás, jogorvoslat és jóvátétel igényléséhez;

4. szorgalmazza a nők és lányok elleni erőszak áldozatainak szabadon bocsátását a börtönökből, ahol mentális és fizikai egészségük kárára embertelen körülmények között tartják őket fogva ([1]);

5. sürgeti a de facto afgán hatóságokat, hogy töröljék el a halálbüntetést, és haladéktalanul vessenek véget a nyilvános kivégzéseknek, az egyéb kegyetlen vagy embertelen büntetéseknek, továbbá a nőkkel és lányokkal és különösen az LMBTIQ+-személyekkel, valamint az etnikai és vallási kisebbségekkel szembeni megkülönböztetésnek és barbár üldözésnek;

6. elítéli az emberijog-védők, köztük Manizsa Szeddiki, Ahmad Fahim Azimi, Szedikullah Afgan, Fardin Fedají és Ezatullah Zuab önkényes fogva tartását; felszólít azonnali és feltétel nélküli szabadlábra helyezésükre;

7. kitart amellett, hogy a Tanács által meghatározott öt kritérium és az ENSZ különleges előadójának ajánlásai alapján szigorú feltételekhez kötött kapcsolatot kell fenntartani a tálibokkal;

([1]) Az ENSZ afganisztáni segítségnyújtási missziója: Divergence of Practice: The Handling of Complaints of Gender-Based Violence against Women and Girls by Afghanistan's de facto Authorities (Eltérő gyakorlat: A nők és lányok elleni nemi alapú erőszakra vonatkozó panaszok Afganisztán de facto hatóságai általi kezelése), 2023. december.

8. támogatja az afgán civil társadalom arra irányuló felhívásait, hogy vonják felelősségre a de facto hatóságokat bűncselekményeikért, elsősorban a Nemzetközi Büntetőbíróság vizsgálatán keresztül, egy ENSZ által irányított független vizsgálati mechanizmus létrehozásával és az uniós korlátozó intézkedések kiterjesztésével;

9. sürgeti az EU-t és a tagállamokat, hogy az alapvető szükségletek és a megélhetés, valamint az afgán civil társadalom támogatása érdekében növeljék a humanitárius segítségnyújtást és finanszírozást; sürgeti a tagállamokat, hogy adjanak ki humanitárius vízumokat az üldözött nők és emberijog-védők számára, és fejezzék be a hátrahagyott helyi afgán személyzet evakuálását;

10. felhívja a nemzetközi közösséget és különösen a regionális szereplőket, hogy tartsák fenn a de facto afgán hatóságokra gyakorolt nyomást; kiemeli, hogy az afgánok kitoloncolása veszélybe sodorja a kitoloncoltakat;

11. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a tagállamoknak és a de facto afgán hatóságoknak.